

ת"פ 41633/03/13 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים נגד ח'אלד שווקי

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

ת"פ 41633-03-13 מדינת ישראל נ' שווקי
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יפעת פנחסי
פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
הנאשם:
ח'אלד שווקי
ע"י ב"כ עו"ד עבאד ג'י'ני

גזר-דין

כללי

1. מהו העונש שיש להטיל על נאשם, יליד 1979, שהודה בייצור ובזריקת מטענים על כלי רכב של כוחות הביטחון במזרח ירושלים?
2. תחילה אביא את נוסח כתב האישום המתוקן, לצורך הסדר טיעון (להלן: "ההסדר").
3. בפרק שלאחר מכן, יוצג ההסדר, והכרעת הדין שניתנה בעקבותיו.
4. על פי ההסדר, הוגש תסקיר שירות המבחן, ועיקר תוכנו והמלצותיו יובאו בפרק שלאחר מכן.
5. טיעוני ב"כ המאשימה, עו"ד יפעת פנחסי, וכנגדם, טיעוני ב"כ הסנגור המלומד, עו"ד עבאד ג'י'ני, יוסברו בשני הפרקים אשר מיועדים להצגת הטענות של שני הצדדים, לעונש.
6. בחלק הדיון, ייערך ניתוח על פי הכללים של "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", כפי שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין (סעיפים 40א-40טו לחוק).
7. תוצאת הדיון תהיה גזר הדין, שהוא תוכנו של הפרק האחרון.

כתב האישום המתוקן

8. וזה נוסח כתב האישום המתוקן:

הסדר הטיעון והכרעת הדין

10. כתב האישום המקורי ייחס לנאשם עבירות חמורות יותר, וביניהן גם הצתה וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

11. לאחר מספר דיונים, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבו הוסכם, כדלקמן:

א. הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, ויורשע על פי הודאתו.

ב. בטיעונים לעונש, יעתרו הצדדים, במשותף, למתחם של 24-40 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי.

ג. בתוך המתחם יהיו הצדדים חופשיים לעונש בטיעוניהם.

12. כמו כן, הסכימו הצדדים, מעבר הנוסח המודפס, לכך שיוגש תסקיר קצין מבחן, כדי לקבל תמונה מלאה על המניע ועל מצבו המשפחתי-חברתי של הנאשם, וזאת בדומה להסכמת המדינה להגשת תסקיר מבחן לגבי נאשמים אחרים באותה פרשה, שהורשעו ועונשם נגזר (עמ' 10, שורות 14-22 לפרוטוקול).

13. לאחר שהוסברה לנאשם מהות כתב האישום המתוקן וכי בית המשפט אינו כבול להסדר הטיעון, הודה הנאשם באמור בכתב האישום המתוקן, והסכים להגשת תסקיר שירות מבחן (עמ' 10, שורות 24-25 לפרוטוקול).

14. בעקבות זאת, ניתנה הכרעת הדין המרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, דהיינו: קשירת קשר, חבלה בכוונה מחמירה וייצור נשק, בשני האישומים המתייחסים לשני אירועים: הראשון, בימים 20-22.2.2013; והשני ביום 23.2.2013 (עמ' 11, שורות 4-7 לפרוטוקול).

15. כמו כן, ניתנה הוראה לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, ונקבעו מועדים להגשת התסקיר ולטיעוני הצדדים לעונש.

16. בעקבות בקשות של שירות המבחן לדחות את מועד הגשת התסקיר, והחלטות שניתנו על ידי (ביום

2.2.2014 וביום 4.2.2014), נעתרתי לבקשת שירות המבחן, ולבסוף, התסקיר הוגש ביום כד אדר א תשע"ד (24.2.2014), ומועד הטיעונים לעונש התקיים ביום ד אדר ב תשע"ד (6.3.2014).

תסקיר שירות המבחן

17. התסקיר מתאר את מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם: בן 34, נשוי ואב לארבע בנות בגילאי שנה וחצי עד שמונה וחצי. הוא תושב סילואן, בן בכור להוריו, מתוך חמישה ילדים, ויש לו אח נוסף מנישואים ראשונים, בן 40. הנאשם עצמו בוגר לימודים אקדמאיים במגמת מתמטיקה ולימודי תעודה בתחום הנדסת המחשבים. לדבריו, לפני מעצרו עבד כמורה בבית ספר.

18. התרשמות שירות המבחן היא, כי מדובר באדם אינטליגנטי בעל יכולות קוגניטיביות ומילוליות טובות, המציג חזות מתפקדת, תוך הדגשת החלקים התקינים באישיותו, ובמקביל הוא מטשטש ומצמצם את החלקים המכשילים שתרמו לביצוע העבירה. לדבריו, הוא עסוק בקשיים של התמודדות עם חוויית המעצר וריחוק מאשתו ומבנותיו. הנאשם שלל מעורבות פוליטית ובעיות בתחום הבריאות וההתמכרות.

19. לנאשם היו ילדות ובגרות טובים, למעט קשיים כלכליים. הוא נישא בגיל 25, ותיאר קשר זוגי תקין עם אשתו, שעובדת אף היא כמורה. לדבריו, הוא איש המקפיד לנהל את חייו באופן תקין והמעשים בכתב האישום המתוקן אינם מאפיינים אותו בדרך כלל.

20. ההסבר שנתן הנאשם לשירות המבחן, בדבר מעורבותו במעשים שבהם הודה, מבוסס על שני אירועים שהיו לו:

האחד, הוא קיבל צו הריסה לבית שבנה ליד בית אביו, ללא אישורים מתאימים; השני, בחודש דצמבר 2012, כאשר בתו בת השש חלתה בהתקף אסתמטי, לאור המציאות הביטחונית בכפר באותה תקופה, לא יכול היה להסתייע בטיפול רפואי זמין. לדבריו, כוחות הביטחון, מנעו זאת ממנו, והוא חש פגיעה וחוסר אונים, ולבסוף, שכן רופא טיפל בבתו. הנאשם הסביר לשירות המבחן, כלשון התסקיר: **"שמאז התקשה לשאת את הזעם שלו על הרשויות והחליט לבצע את העבירה, המתוארת בכתב האישום המתוקן"**.

21. הנאשם הסביר לשירות המבחן, כי לא התכוון לפגוע בבני אדם אלא רק לבטא את מצוקתו הרגשית, ולכן בחר את המועד (יום שבת), שבו אין המונים ברחובות, וגם בחר לפגוע ברכב משוריין, וזאת, על פי תפיסתו, כדי להימנע מפגיעות בנפש.

22. שירות המבחן מציין, כי הסברו זה של הנאשם אינו מתיישב עם העובדות בכתב האישום המתוקן, לפיהן הוא חזר לבצע את העבירה בשל אי הצלחת הביצוע בפעם הראשונה. הנאשם טען בפני שירות המבחן, כי מדובר היה בתקופה קשה עבורו. התרשמות שירות המבחן היא, כי יש לנאשם קושי לקחת אחריות מלאה על חומרת מעשיו. ההסבר של שירות המבחן הוא זה: יתכן ועמדות אלה של הנאשם ונטייתו

להדגיש חזות חיובית, קשורים לחששו להשלכות של ההליך המשפטי על חייו ועל עתידו.

23. בסיכום, סבורה קצינת המבחן כי מדובר באדם שבוחר לטשטש ולצמצם את החלקים הבעייתיים בהתנהגותו, ונמנע מלבחון אותם.

במצב דברים זה, הוא זקוק, להערכת שירות המבחן, לעונש מוחשי.

לאור זאת, ההמלצה היא לשקול עונש אשר יבהיר לנאשם את חומרת כתב האישום ויציב גבולות ברורים להתנהגותו.

טיעוני המאשימה לעונש

24. ב"כ המאשימה, עו"ד יפעת פנחסי, טענה, על בסיס הסדר הטיעון, כי יש לצאת מתוך נקודת הנחה כי מתחם העונש ההולם הוא 24 עד 40 חודשי מאסר, וכי הוא חל על כל העבירות בכתב האישום, שיש לראותן כאירוע אחד, המחייב עונש אחד (עמ' 17-18 לפרוטוקול מיום 6.3.2014).

25. לאחר שהסבירה את מדיניות הענישה והביאה מספר פסקי דין, טענה ב"כ המאשימה כי גם אם לא היה נזק ממשי וקונקרטי למשורין הביטחוני, אלא רק למכונית חונה, מן הראוי כי עונשו של הנאשם יהיה בשליש העליון של מתחם הענישה (עמ' 32, שורה 11, וכן עמ' 33, שורות 9-11 לפרוטוקול הנ"ל).

26. אחד מנימוקיה של ב"כ המאשימה, ובמיוחד עקב השוואה לעניינו של נאשם אחר המוזכר בכתב האישום, מוחמד עבאסי, שגזר דינו הועמד על 23 חודשי מאסר, הוא זה: הנאשם שבפנינו הוא יוזם, מתכן ומבצע עיקרי (עמ' 31, שורות 14-15 לפרוטוקול).

27. נושא נוסף שעלה במסגרת טיעוני ב"כ המאשימה ועליהם הגיב ב"כ הנאשם, והדבר הגיע לכדי דו שיח שהשתרע על פני מספר עמודים (עמ' 33-38 לפרוטוקול), הוא זה: איזה משקל יש לתת לכך שמדובר בנאשם שזו עבירתו הראשונה. לדברי ב"כ המאשימה, בגלל רמתו האינטליגנטית הגבוהה של הנאשם, יש להתייחס למעשיו בחומרה, ולכן, העובדה שהוא ללא עבר פלילי - היא שולית; לעומתה, טוען הסנגור, והדבר יפורט בפרק הבא, כי יש לתת להיעדר עבר פלילי - משקל חשוב, לכיוון הקולא של הענישה.

טיעוני הנאשם לעונש

28. הסנגור המלומד, עו"ד עבאד ג'יג'יני, סבור, כי לאור הסדר הטיעון, המדבר על טווח שבין 24 ל-40 חודשי מאסר, יש להטיל על הנאשם את המינימום, שהוא 24 חודשים (עמ' 33, שורות 12-13). לדברי הסנגור, ראוי היה להטיל על הנאשם 23 חודשי מאסר, כפי שהוטלו על מוחמד עבאסי, אך מאחר

והסדר הטיעון קבע את הרף הנמוך של 24 חודשים, אין לסטות ממנו (עמ' 33, שורות 19-20 לפרוטוקול).

29. ב"כ הנאשם סבור, כי יש להתחשב בעברו הנקי של הנאשם, כשיקול ענייני, ובמיוחד כיום לאחר שהדבר בא לידי ביטוי בתיקון מס' 113.

30. במסגרת ההשוואה לשותף עבאסי, סבור ב"כ הנאשם, המקרים שלהם דומים ואם יש הבדלים - הם מינוריים ביותר, ואינם מצדיקים עונש חמור יותר למרשו, מזה שהוטל על מר עבאסי (עמ' 38-41 לפרוטוקול).

31. ב"כ הנאשם הדגיש, כי לא נגרם נזק ממשי, שכן המטען נזרק 100 מטר רחוק מהג'יפ הביטחוני (עמ' 42, שורות 12-13 לפרוטוקול).

32. כמו כן, ראה לנכון ב"כ הנאשם למקד את הסיטואציה בכך, שאין מדובר באדם החבר בארגון מחבלים, ולכך יש משקל נוסף, לכיוון קולא.

33. ב"כ הנאשם מבקש, כי בית המשפט ייתן משקל ויתחשב ברקע שהביא את הנאשם לבצע את המעשים שבהם הודה. הוא חזר על עניין הריסת הבית (עמ' 44 לפרוטוקול). ב"כ הנאשם ער לכך שלא ניתן לקבל זאת כהסבר לביצוע עבירה פלילית, אך ביקש להתחשב באווירה בכפר, שתרמה לביצוע העבירה. על כל פנים, היום, לפי טיעוני הסנגור, הנאשם ער לכך שעשה טעות חמורה והפנים את חומרת העבירה, הביע חרטה ולקח אחריות (עמ' 44, שורות 15-17 לפרוטוקול).

34. ב"כ הנאשם הסביר את הנסיבות המשפחתיות של הנאשם, שהוצגו כ"קשות ועגומות" (עמ' 45, שורה 10 לפרוטוקול). בהקשר זה, הזכיר את מחלת הבת והציג מסמכים רפואיים.

35. מנקודת מבטו של הנאשם, יש להביא בחשבון גם את שיקול השיקום. מבחינתו, אם רוצים שהנאשם יגדל את משפחתו וישקם אותה, יש להטיל עליו את העונש המינימלי על פי הסדר הטיעון, קרי: 24 חודשי מאסר בלבד.

דין

ריבוי עבירות

36. סעיף 40ג לחוק העונשין מציע מספר חלופות לקביעת עונש, כאשר לפנינו מספר עבירות או מספר אירועים.

37. בית המשפט העליון (כב' השופט נעם סולברג) בע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (2013), מסביר, כי הבחינה האם מדובר בכמה עבירות או באירוע אחד הוא השלב הראשון המקדמי לפני ביצוע הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה (ראה: שם, פסקה 22, ותרשים הזרימה המתואר שם בפסק דינו).

38. במקרה שלפנינו, לאחר שפניתי אל הצדדים וביקשתי את עמדתם, הם הסכימו כי מדובר באירוע אחד, המחייב עונש אחד, על אף שמדובר במעשים שבוצעו לאורך שלושה ימים (עמ' 17-18 לפרוטוקול מיום 6.3.14).

קביעת מתחם העונש ההולם

39. סעיף 40ג(א) לחוק מורה לבית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון המנחה של ההלימה, ובהתחשבות בגורמים אלה: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; מידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנהוגה; והנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, כאמור בס' 40ט.

40. לכתחילה ראוי היה ללכת בדרך האמורה. ואכן, במסגרתה יש מתחמים שנקבעו על פי עקרונות אלה, כולל מתחם שנקבע אך לפני כחצי שנה על ידי כב' השופט עדנה ארבל (שלדבריה הסכימו כב' השופטים חנן מלצר ונעם סולברג) בע"פ 2337/13 מהנד קוואסמה נ' מדינת ישראל, מיום יב תשרי תשע"ד (16.9.13), שם המתחם הוא בין 20 חודשי מאסר ל-40 חודשי מאסר למבצע העיקרי, ובין 8 חודשים לבין 30 חודשי מאסר למסייע (פסקה 14 לפסק הדין).

41. בפסיקה נוספת שהביאה ב"כ המדינה מצויים מתחמים קרובים. כך, למשל, כב' השופט כרמל קבע מתחם שבין 12 חודשי מאסר ל-7 שנות מאסר בת"פ 24652-07-11 מדינת ישראל נ' טארק עבאסי, ובית המשפט העליון אישר זאת בע"פ 4400/13 טארק עבאסי נ' מדינת ישראל, בפסקה 48 בפסק דינו של כב' השופט ד"ר יורם דצינגר (השופטים האחרים - כב' השופטים נעם סולברג וניל הנדל - הסכימו לעניין זה).

42. על כל פנים, במקרה שבפנינו יש הסכמה למתחם העונש ההולם, שהוא 24-40 חודשי מאסר.

43. טרם מוצתה עד תום הבעייתיות של קביעת עונש מוסכם במסגרת הסדר טיעון, ומידת כפיפותו לתיקון 113 (ראה, למשל, את הדין והפסיקה המוזכרת במאמרם של ד"ר יניב ואקי ופרופ' יורם רבין, "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא", הפרקליט, כך נב(2) (חשוון תשע"ד - אוקטובר 2013), עמ' 413, בעמ' 467-469.

44. במקרה שלפנינו ההסכמה היא לא לעונש "סגור", אלא למתחם עונש הולם. נראה לי, כי הסכמה זו

מתאימה ומתיישבת עם עקרונות תיקון 113, ובמיוחד כאשר הצבעתי לעיל על כך שמתחם העונש ההולם במקרים דומים, כפי שנקבעו על ידי בתי המשפט המחוזיים ובית המשפט העליון, קרובים למתחם המוסכם על הצדדים.

השיקולים לקביעת העונש המתאים

45. סעיף 40ג(ב) לחוק, קובע כי בית המשפט, בתוך מתחם העונש ההולם, יגזור את העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא, תוך מתן אפשרות לסטות מן המתחם על בסיס שיקולי שיקום והגנה על הציבור.

46. אעבור עתה לבחינת סעיף 40יא, שכותרתו "נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה", אתיחס לכל אחת מהן, ואציין איזה משקל ראוי לתת להם כאמור ברישא של הסעיף, כאשר פסקאות המשנה מפורטות, עתה:

(1) **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו -** אין לדבר על פגיעה יוצאת דופן מאשר עצם ההרשעה והענישה של אדם שביצע עבירה כשהוא בגיר (יליד 1979).

(2) **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם -** אכן, יש פגיעה בכך שהילדות הקטנות לא יראו את אביהן, ולגבי אחת מהן גם יהיה קושי גדול יותר לאם לטפל בה בשל מחלתה (בתסקיר שירות המבחן נאמר כי המחלה היא אסמטית, ועל פי התעודות הרפואיות שקיבלתי, המינוח הוא "דלקות חוזרות בחזה, דרכי נשימה"). מכל מקום, לא הובאו ראיות כי דווקא הנאשם הוא זה שמטפל בילדה.

(3) **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה והרשעתו -** אכן, נגרמו לנאשם נזקים מעצם ההרשעה, אך לא נגרם לו נזק פיזי, שכן הוא לא נחבל מהמטענים שאותם הטיל.

(4) **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב -** כעולה מתסקיר שירות המבחן, מדובר על נטילת אחריות חלקית. לא ראיתי כל ראייה שהיא, כאילו הנאשם חזר למוטב, או עושה מאמצים בכיוון זה.

(5) **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה -** לא הובאו כל ראיות בכיוון זה, וכעולה מתסקיר שירות המבחן, אין כל ניסיון של הנאשם לתקן את תוצאות העבירה, ולא כל שכן שלא הציע כל פיצוי לנזק שנגרם לבעל המכונית החונה.

(6) **שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק -** הנאשם הודה וחסך התדיינות, דבר הפועל לזכותו.

(7) **התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה -** מעשיו היו שליליים ופגעו בחברה.

(8) **נסיבות חיים קשות של הנאשם, שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה -**

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי לנאשם הייתה ילדות סבירה, ולאחר מכן היו לו חיים רגילים של אקדמאי מורה. שני האירועים של הריסת ביתו שנבנה ללא רישיון, או הקושי לקחת את בתו לרופא עקב התפרעויות בכפרו, אינם בגדר נסיבות חיים קשות המצדיקות את ביצוע העבירה, גם אם יש להם השפעה מסוימת על ביצוע מעשה העבירה, כפי שחש אותם הנאשם, סובייקטיבית.

(9) **התנהגות רשויות אכיפת החוק** - לא מצאתי רלבנטיות לעניין זה בתיק זה.

(10) **חלופת הזמן מאז ביצוע העבירה** - העבירות בוצעה בימים 20-23.2.13, כאשר כתב האישום הוגש כחודש לאחר מכן, ביום 21.3.13, כך שאין בשיקול זה כדי להשפיע על העונש.

(11) **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו** - בעניין זה כאמור הייתה מחלוקת בין באי כוח הצדדים (ראה פסקאות 27 ו-29 לעיל). בעניין זה, צודק הסניגור, עו"ד ג'יג'יני, כי יש לתת משקל לקולא למי שאין לו עבר פלילי, ובמיוחד כאשר הגיע לגיל 34, לעומת מקרים רבים של צעירים בגיל צעיר הרבה יותר שלהם עבר פלילי "עשיר" בתחום הביטחוני.

47. לא מצאתי הצדקה להפעיל את סעיף 40ד, העוסק בשיקום, בהעדר כל מידע על שיקום מצד הנאשם. נהפוך הוא, מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם טרם הפנים עד תום את משמעות מעשיו, ולכן הוא רחוק מענייני השיקום.

48. הגנה על שלום הציבור, כאמור בסעיף 40ה, הינו שיקול לחומרא ואפילו מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, אך זאת רק אם בית המשפט מצא שיש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות, וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור. דבר זה לא הוכח כנדרש בסיפא של אותו סעיף, שכן לנאשם אין עבר פלילי ולא הוצגה חוות דעת מקצועית. נותר, אפוא, השיקול הכללי של הרתעה והגנה על שלום הציבור, העולה מפסיקת בית המשפט העליון, המסבירה כי עבירות מסוג זה מצדיקות ומחייבות ענישה מרתיעה גם אם לא בוצעה פגיעה בפועל, שכן, כלשון בית המשפט: "**מדיניות ענישה זו תבטא באופן הולם את ההגנה על הערך החברתי הנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זו - שמירה על ביטחון הציבור ושלטון החוק**" (פסקה 12 לפסק דינה של כב' השופטת עדנה ארבל בפרשת קוואסמה הנ"ל).

49. שיקול נוסף המופיע בסעיף 40ז לחוק, הוא הצורך בהרתעת הרבים, שיקול רלבנטי בתיק זה, אולם אין הוא מצדיק לחרוג ממתחם העונש ההולם, אלא לתת לו משקל הולם בתוכו.

השוואה בין הנאשם לבין עבאסי

50. באי כוח הצדדים ניסו להשוות, או לחלק, או להבדיל בין הנאשם שבפני לבין מוחמד עבאסי, המוזכר בכתב האישום כשותף לפעילות (סעיף 2 לאישום הראשון), כאשר הוא גם נטל חלק באישום זה בהיותו

תצפיתן (סעיפים 6 ו-7 לאישום הראשון). גם באירועים של האישום השני שימש עבאסי כתצפיתן, והדבר גם מפורט באישום השני של כתב האישום שלו, שהוגש לי בהסכמת הצדדים.

51. כבר הזכרתי לעיל, כי בית המשפט העליון קבע מתחמים שונים למבצע העיקרי ולמסייע. כאשר מדובר בתצפיתן, הוא אכן אחראי מבחינת הביצוע בצוותא לכל העבירות, אך מעשיו, לעניין העונש, גוררים עונש נמוך יותר מהמבצע העיקרי.

52. יתרה מזו, עבאסי בא אל המוכן, כאשר גם בכתב האישום שלנו וגם בכתב האישום של עבאסי מתואר הנאשם שבפניי כמי שייצר את מטען החבלה מחומר נפץ המצוי בזיקוקים. ולכן, הנאשם שבפנינו הועמד לדין והורשע בעבירה של ייצור נשק, בעוד שעבאסי הועמד לדין בגין עבירה של אחזקת נשק.

53. לפיכך, לא ניתן לראות את עונש 23 חודשי המאסר שהטיל כב' השופט ראובן שמיע בת"פ 41563-03-13 על מוחמד עבאסי כאמת מידה שעל פיה יש להטיל על הנאשם שבפניי עונש זהה. מעמדו של הנאשם במסגרת הקבוצה, כגורם יוזם וכ"מייצר" המטען, מחייב ענישה מחמירה יותר מזו של מוחמד עבאסי.

54. מצד שני, אינני חושב שיש להטיל על הנאשם עונש הנמצא בשליש העליון של המתחם המוסכם. לא מצאתי חומרא יתרה בתוך המתחם, פרט לעצם התכנון, ייצור הנשק והיוזמה, שהם אלה שקבעו את המתחם המוסכם.

55. כאמור לעיל, התחשבתי גם בכך שמדובר בנאשם שזו עבירתו הראשונה, ויש תקווה כי היא תהיה האחרונה, לאור ריחוקו ממשפחתו, כמתואר בתסקיר שירות המבחן.

56. הצדדים לא העלו טענות לעניין קנס, כאמור בסעיף 40ח, ואף לא פיצוי לבעל המכונית שניזוקה בערעור השני. בהעדר בקשות כאלו, אין זה מן הראוי כי בית המשפט ייזום עונש או מתן פיצוי ללא עתירה ספציפית של המדינה, ומתן זכות לנאשם להגיב עליה.

סיכום

57. לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלבנטיים שהובאו לעיל, ובהתחשב במתחם המוסכם, הגעתי למסקנה כי יש להטיל על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר, שמתוכם ירצה עונש של 30 חודשי מאסר בפועל (החל מיום מעצרו - 27.2.13), ו-10 חודשים של מאסר על תנאי, אותם ירצה אם יבצע בתוך שלוש שנים, מיום סיום מאסרו, אחת מהעבירות בהן הורשע.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כב באדר ב תשע"ד, 24 במרץ 2014, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם וב"כ.

משה דרורי, שופט
סגן נשיא